

Debreceni Ítéltábla mint harmadfokú bíróság

Bhar.I.262/2026/8.

A Debreceni Ítéltábla Debrecenben, a 2026. június 18. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és kihirdette a következő

v é g z é s t:

A rágalmazás vétsége miatt Terhelt1 ellen indított büntetőügyben a Nyíregyházi Törvényszék 2026. március 24. napján kihirdetett 1.Bf.378/2025/5. számú végzését helybenhagyja azzal, hogy az elsőfokú ítélet 2025. október 9. napján kelt.

A harmadfokú bíróság határozata ellen fellebbezésnek már nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Ny.-i Járásbíróság a 2025. október 9. napján kihirdetett 6.B.1../2024/16. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki rágalmazás vétségében [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 226. § (1) bekezdés, (2) bekezdés b) pont]. Ezért 100 napi tétel, napi tételenként 1300 Ft, összesen 130 000 Ft pénzbüntetésre ítélte. Meghatározta a büntetés meg nem fizetése esetére a szabadságvesztésre átváltoztatás feltételeit és megállapította, hogy a magánvádló 10 000 Ft eljárási illeték visszaigénylésére jogosult.

[2] Az elsőfokú ítélet ellen a vádlott és a védő jelentettek be fellebbezést, elsődlegesen felmentés, másodsorban a büntetés enyhítése érdekében (elsőfokú tárgyalási jegyzőkönyv 10. oldal 4. bekezdés).

[3] A másodfokon eljáró Nyíregyházi Törvényszék a fellebbezési tárgyaláson 2026. március 24. napján meghozott 1.Bf.378/2025/5. számú végzésében az elsőfokú bíróság ítéletét hatályon kívül helyezte és az eljárást megszüntette. Helyesbítette a vádlott személyi adatait és megállapította, hogy az eljárás során felmerült bűnügyi költséget a magánvádló maga viseli.

[4] A másodfokú határozat ellen a kihirdetést követően nyomban a magánvádló jelentett be fellebbezést a vádlott terhére, továbbra is sérelmezve a közösségi oldalon a vádlott által közzétett bejegyzést (5. sorszámú másodfokú tárgyalási jegyzőkönyv 4. oldal 4. és 6. bekezdések).

[5] A harmadfokú bíróság a magánvádló fellebbezését a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 620. § (1) bekezdése értelmében nyilvános ülésen bírálta el.

[6] A nyilvános ülésen a magánvádló fenntartotta a jogorvoslatát és továbbra is arra hivatkozott, hogy a Facebook közösségi oldalra feltöltött és kifogásolt szórólap változatlanul elérhető az interneten. A vádlott és a védő a másodfokú határozat helybenhagyását

indítványozták. A vádlott az utolsó szó jogán azt állította, hogy a magánvádló által sérelmezett dokumentumot az internetről már eltávolította.

[7] A magánvádló fellebbezése alaptalan.

[8] A Be. 615. § (1) bekezdése az első- és másodfokú bíróság ellentétes döntését kívánja meg a joghatályos másodfellebbezéshez. E törvényhely (2) bekezdés b) pontja szerint ellentétes a döntés, ha a másodfokú bíróság az elsőfokon elítélt vádlottat felmentette, vagy vele szemben a büntetőeljárást megszüntette. Jelen esetben a másodfokú bíróság joghatályos magánindítvány hiányában az elsőfokú ítéletet hatályon kívül helyezte és a Terhelt1 vádlottal szemben indult büntetőeljárást megszüntette, figyelemmel a Be. 567. § (1) bekezdés g) pontjában írtakra. E perjogi helyzetben a magánvádlói másodfellebbezés joghatályos, a harmadfokú eljárást le kellett folytatni.

[9] Az ítéltábla a Be. 618. § (1) bekezdés a) pont aa) és ab) alpontja alapján felülbírált a másodfokú bíróság ítéletének a fellebbezéssel sérelmezett ellentétes döntését és azon rendelkezését, amelyet az elsőfokú bíróság ítéletének a sérelmezett ellentétes döntésével összefüggő felülbírálat eredményezett, továbbá a b) pont értelmében az első- és másodfokú eljárást arra tekintet nélkül, hogy ki és milyen okból élt jogorvoslattal. Emellett hivatalból revízió alá estek a Be. 618. § (2) bekezdése értelmében az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezések is.

[10] A felülbírálat során a harmadfokú bíróság nem észlelt olyan, az egész ügydöntő határozatra kiterjedő eljárási szabálysértést, ami feltétlenül az első- és másodfokú ítélet hatályon kívül helyezését eredményezte volna.

[11] Ami a ténybeli felülbírálatot illeti. Az ellentétes döntős eljárásjogi okon alapult, ettől függetlenül a ténybeli revízió sem volt mellőzhető. A másodfokú bíróság által a kiegészítést követően elfogadott tényállás megalapozott, így a harmadfokú eljárásban is irányadó volt [Be.619. § (1) bekezdés].

[12] A másodfokú bíróság helyesen ismerte fel, hogy az elkövetési magatartást és az elkövetési időt érintően az elsőfokú ítélet felderítetlenség folytán megalapozatlan [Be. 592. § (2) bekezdés b) pont], melyet a tárgyaláson felvett bizonyítás útján törvényesen küszöbölt ki. Az a tény, hogy a vádlott pontosan mikor töltötte fel az internetre az eljárásban a magánvádló által sérelmezett adatokat, vitathatatlanul a Be. 561. § (3) bekezdés c) pontja szerinti ún. történeti tényállás része mint a múltban megtörtént azon esemény, melyet a magánvád bűncselekménynek tartott. A magánvádló általi észlelésnek és a magánindítvány előterjesztésének időpontja azonban – bár a követett a gyakorlat szerint azokat indokolt a tényállásba foglalni – már ún. jogi tények, melyekkel a határozat kiegészítése és a jogkövetkezmények levonása önmagában nem tett volna szükségessé bizonyítást és nem jelentett valós megalapozatlanságot (BH2024. 286. I., BH2025. 5.). E precedensképes döntésekre tekintettel a másodfokú bíróság által hivatkozott, és még az 1973. évi I. törvény hatálya alatt 1998-ban született legfelsőbb bírósági határozat már nem releváns az adott tény- és jogkérdésekben, ezért az arra utalást az ítéltábla mellőzi a másodfokú ítélet 16. bekezdéséből.

[13] A másodfokú bíróság a joghatályos magánindítvány hiányában a vádlott ellen indult büntető ügyben az elsőfokú bíróság ítéletét a törvénynek megfelelően helyezte hatályon kívül [Be. 607. § (1) bekezdés a) pont] és szüntette meg az eljárást a Be. 567. § (1) bekezdés g) pontjában írtak alapján. A magánvádló ugyanis a cselekmény észlelésétől – mely időpont egyben az elkövető személyéről való tudomásszerzést is jelent – számított egy hónapon túl terjesztette elő a magánindítványt. Az e körben írt indokokkal egyetértett az ítéltábla azzal, hogy a másodfokú végzés [17] bekezdésében a Btk. 22. §-ra utalást mellőzi és a Btk.30. a)

pontját és a 31. § (1) bekezdését, valamint a Btk. 15. § h) pontját hívja fel, mint az adott büntethetőségi akadállyal kapcsolatos törvényhelyeket.

[14] A másodfokú végzés helyesen vetette el a magánvádló jogi érveit, miszerint a becsületsértő tényállítások olyan ún. állapotbűncselekményt, vagy folyamatos jellegű deliktumot valósítanak meg, mely kizárná a magánindítvány elkésztését. Az eljárást megszüntető végzés indokai e részben hibátlanok, melyeket osztott a harmadfokú bíróság. Az internetre feltöltéssel a magánvádbeli bűncselekmény befejezett, és ezen az sem változtat, ha esetleg még találhatók sérelmezett adatok a Facebook közösségi oldalon, így a tudomásszerzéstől számított egy hónapos határidőn túli vádlói perjogi igény kizárja az érdemi döntést a jogkérdésben (BH2021. 65.).

[15] A törvényszék helyesen észlelte továbbá, hogy az elsőfokú ítélet a vádlott nevén túl a személyi adatait teljes egészében tévesen tartalmazta (ugyanis a magánvádló személyi adatai kerültek feltüntetésre a vádlott neve alatt), ezért nem volt mellőzhető e körben a másodfokú végzésben a helyesbítés.

[16] Ezen túl megállapítható, hogy a járásbíróság a határozata bevezető részében írtaktól eltérően –

miként a keltezés is tartalmazza – 2025. október 9. napján hozta meg ítéletét és nem október 7-én. Az adatot a törvényszék nem korrigálta, ezért azt az ítéltábla pótolta.

[17] A másodfokú határozatnak a bűnügyi költséget érintő rendelkezése is törvényes.

[18] A kifejtettek alapján a harmadfokú bíróság a másodfokú bíróság végzését a magánvádló fellebbezésének alaptalansága miatt a Be. 623. § alkalmazásával döntően helyes indokaira figyelemmel a jelzett pontosítással helybenhagyta.

Debrecen, 2026. június 18.

Dr. Háger Tamás sk. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila sk. előadó bíró, Dr. Bakó József sk. bíró

Záradék: A Nyíregyházi Törvényszék 1.Bf.378/2025/5. számú végzése a Debreceni Ítéltábla Bhar.I.262/2026/8. számú végzése által a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2026. június 18.

Dr. Háger Tamás sk.
a tanács elnöke